

Svet má vraj bezprostredných ...
myslím na to aj keď premýšlam, že
je to príliš moje chápať inak
ľudské hodnoty ...

Už viem, že slepci nechcú aby
dojímali, najkrajšie veci píšu
básnici, hlavne tí nemí ...
vidieť im na ústach len slovíčko
a tisíc rokov, povedz mi prečo
mrú tí, ktorým múza nedá pokoj?

A ja sa vidím ako čakám kým
odíde posledý host' a strašný pochod
státisícov už na druhý svet ...
Niečo tu chýba, neviem to definovať
to, čo som mala rada bude asi
treba znovu vymyslieť ...

Veci príliš moje mám pre tých,
s ktorými nemám strach!
Je príliš moje, že som z tých,
ktorí sa neučia báť!
Veci príliš moje mám pre tých,
ktorých mi nevezmú!

Už mám ten pocit, že viem čo
nechcem, zvyknem hľadať veci tak,
aby som ich už nikdy nikde nenašla ...
Stúpam si do svedomia a všetko
čo mi predtým tíkli do hlavy akosi
neskôr prišlo samo ...
nečítam knihy, ktoré mi dal niekto
blízky, už viem že sa tu dá žiť, ako,
to si ešte zistím ...

A ja sa vidím ako čakám kým
odíde posledný host' a strašný pochod
státisícov už na druhý svet ...
Niečo tu chýba, neviem to definovať
to, čo som mala rada bude asi
treba znovu vymyslieť ...

Veci príliš moje mám pre tých,
s ktorými nemám strach!
Je príliš moje, že som z tých,
ktorí sa neučia báť!
Veci príliš moje mám pre tých,
ktorých mi nevezmú!